

EVROPSKI PARLAMENT

2009–2014

Dokument zasedanja

---

4. 7. 2011

B7-0389/2011

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko

v skladu s členom 110(2) poslovnika

o razmerah v arabskem svetu

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba, Jacek Włosowicz
v imenu skupine ECR

RE\872697SL.doc

PE465.717v01-00

SL

Združena v raznolikosti

SL

Resolucija Evropskega parlamenta o razmerah v arabskem svetu

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih preteklih resolucij o Siriji,
  - ob upoštevanju številnih izjav visoke predstavnice/podpredsednice Komisije Catherine Ashton o razmerah v Siriji,
  - ob upoštevanju številnih izjav visoke predstavnice/podpredsednice Komisije Catherine Ashton o razmerah v Jemnu,
  - ob upoštevanju politik in strategij, ki sta jih Komisija in Svet sprejela v zvezi z različnimi arabskimi državami,
  - ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu „Širša Evropa – sosedstvo: nov okvir za odnose z vzhodnimi in južnimi sosedami“ (KOM(2003)0104), strateškega dokumenta o evropski sosedski politiki (KOM(2004)0373), njenega predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o splošnih določbah o ustanovitvi evropskega sosedskega in partnerskega instrumenta (KOM(2004)0628), njenega sporočila Svetu o njenih predlogih za akcijske načrte v okviru evropske sosedske politike (KOM(2004)0795) in akcijskih načrtov za zadevne države ter njenega sporočila o krepitvi evropske sosedske politike (KOM(2006)0726),
  - ob upoštevanju preteklih resolucij Evro-sredozemske parlamentarne skupščine in politike Evropske unije za Sredozemlje,
  - ob upoštevanju člena splošne deklaracije OZN o človekovih pravicah,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6–0127/2007),
  - ob upoštevanju člena 110(2) svojega poslovnika,
- A. ker je prodemokratsko gibanje januarja 2011 v arabskem svetu na ulicah prestolnic od Kaira do Sane dobilo zagon, pri čemer je bilo ranjenih ali ubitih na desettisoče ljudi,
- B. ker števila mesta na vsem tem območju oblegajo „vladne“ sile, ljudje pa nimajo dostopa do hrane, zdravil in komunikacij,
- C. ker so voditelji držav na vrhu G-8 sklenili deauvillsko partnerstvo, po katerem bodo Tuniziji in Egiptu zagotovili več kot 20 milijard ameriških dolarjev,
- D. ker se je 13. aprila 2011 v Katarju prvič sestala kontaktna skupina za Libijo,
- E. ker z začasnim libijskim nacionalnim svetom sodeluje posebni odposlanec OZN Abdul Ilah al Khatib,

- F. ker je britanska vlada predlagala ustanovitev začasnega finančnega mehanizma, s katerim bi pomagali zagotoviti javne storitve libijskemu prebivalstvu,
- G. ker so bile operacije Nata v Libiji podaljšane po 27. juniju,
- H. ker je Svet EU za zunanje zadeve 23. maja sklenil okrepiti prizadevanja, da bi Gadafi blokiral dostop do virov, tudi vojaške opreme in plačancev,
- I. ker je bilo na vrhu skupine G-8 v Deauvillu 26. maja sklenjeno, da mora Gadafi zapustiti svoj položaj v Libiji,
- J. ker bo Svet za sodelovanje v Zalivu sodeloval z oblastmi v Siriji, da bi začeli prenos pristojnosti predsednika Asada,
- K. ker je bil v Tuniziji dosežen znaten napredek proti demokraciji,
- L. ker je ranjeni jemenski predsednik Saleh 4. junija pobegnil v Savdsko Arabijo, kjer je bil deležen potrebne medicinske oskrbe, njegov sin Ahmed pa je ostal v Jemnu kot vodja državne garde,
- M. ker je v Jemnu sedež Al Kajde Arabskega polotoka (AQAP), teroristične skupine, ki je skušala razstreliti ameriško letalo nad Detroitom, lani pa v Ameriko na tovornih letalih poslali bombe,
1. poudarja svojo solidarnost z arabskimi narodi in je prepričan, da arabska pomlad jasno kaže željo ljudi v tej regiji po demokraciji;
  2. najgloblje obžaluje uporabo nasilja proti miroljubnim protestnikom ter podpira njihovo pravico do udeležbe v mirnih demonstracijah in do svobodnega izražanja mnenja;
  3. poziva vse vlade in sile v tej regiji, naj nemudoma končajo nasilje proti miroljubnim protestnikom; poziva varnostne sile, naj se med protesti čim bolj vzdržijo uporabe sile;
  4. obžaluje razširjenost spolnega nasilja in poudarja, da je spolno nasilje nad dekleti in ženskami nesprejemljivo; se zaveda, da sta posilstvo in spolna zloraba po Mednarodnem kazenskem sodišču vojna zločina; odločno obsoja nezakonito pobijanje in mučenje otrok;
  5. poziva vlade te regije, naj popolnoma sodelujejo z visoko komisarko OZN za človekove pravice;
  6. poziva vse tamkajšnje oblasti, ki so časopisom in internetu naložile sankcije, naj ustavijo cenzuro medijskih objav, končajo represivni vladni nadzor nad časopisi in drugimi publikacijami ter odpravijo omejitve na internetu;
  7. poziva vse akterje iz vseh držav Arabske lige, ki sodelujejo v pogovorih o delitvi oblasti, naj okrepijo miroljubni dialog in ustrezno ukrepajo, da bi razmere rešili brez zatekanja k dodatnemu nasilju, in naj sodelujejo za uspešen prehod v pregledne in delujoče demokracije v tej regiji;
  8. se zaveda, da bo gospodarska kriza v tej regiji zavrla napredek proti svobodnim in odprtim

volitvam, in poziva Evropsko unijo, naj še naprej zagotavlja pomoč pri gospodarski in demokratični reformi v tej regiji;

9. poudarja, da nestabilnost v številnih arabskih državah ogroža stabilnost vse regije; se zaveda, da pomeni vzpon Al Kajde Arabskega polotoka vse večjo nevarnost za mir in da bi utegnili njeni aktivisti izkoristiti sedanjo politično krizo; ugotavlja, da zbliževanje Egipta z Iranom negativno vpliva na bližnjevzhodni mirovni proces, in ponovno izraža podporo sporazumu med Izraelom, Jordanijo in Egiptom iz Camp Davida;
10. v Libiji močno podpira legitimnost prehodnega nacionalnega sveta v Bengaziju in poziva k hitremu izvajanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 1973; odločno kliče h Gadafijevemu odstopu in podpira, da je Mednarodno kazensko sodišče razpisalo tiralico za njim;
11. obžaluje obtožbe in trdi, da Gadafijev režim prejema pomoč in podporo iz Alžirije, obenem pa obžaluje tudi stališče Rusije in Kitajske, ki sta uporabili veto proti mednarodnemu ukrepanju proti Siriji;
12. poziva Evropsko unijo, naj še naprej zagotavlja potrebno humanitarno pomoč razseljenim osebam v tej regiji, saj zdaj številni živijo kot begunci na meji svoje države, in vztraja, da je treba čim hitreje evakuirati tuje delavce;
13. poziva vlade iz te regije, naj se vzdržijo samovoljnih aretacij, pa tudi pripiranja političnih aktivistov in zagovornikov človekovih pravic;
14. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter vladam oziroma začasnim vladam Egipta, Tunizije, Alžirije, Libije, Sirije in Jemna ter Svetu za sodelovanje v Zalivu.